

nu een pleidooi meent te moeten houden voor neutraliteit, terwijl zij in het verleden als het benoemen betrof lang niet altijd neutraal is geweest. 'De "N.R.Ct." weet het zoo goed: "Angstvallig moet de overheid zich onthouden van partijkiezen"'. Maar in háár gedachtensfeer beteekent deze neutraliteit: wering van politiek-onwelgevallen. Het is de "neutraliteit", waarmee jarenlang - louter toevallig! - alle betrekkingen werden vergeven aan geestverwanten van het liberalisme, waarmee èn katholiek èn socialist werden geweerd uit de bureaux waar de partijgangsters der "N.R.Ct." den scepter zwaaiden. Wij kennen deze neutraliteit. En wij achten het plicht, overal waar zij nog eens weer den kop poogt op te steken, haar te signaleeren. Ook al zijn wij niet de gedupeerden. Wij vertrouwen dat nu reeds - al is 't dan nog pas Juli - de invloed van de "N.R.Ct." te gering zal blijken, om te bewerkstelligen, dat de liberale heerschappij over Rotterdam wordt besloten met een zoo ergerlijk staal van politieke ketterij, als de uitsluiting van den Gentenaar op *dezen* grond zou zijn.' Soortgelijke kritiek op de 'liberale' *NRC* leest men ook in *Het Vaandel*, anti-revolutionair weekblad voor de kieskring Leiden (de kwestie De Vreese in het nummer van 8 augustus 1919).

We kennen de uitslag van de stemming in de Gemeenteraad. Met zevenentwintig stemmen vóór, zes tegen en drie blanco werd De Vreese benoemd. Maar daarmee was de kous niet af. In kranten als de *NRC*, de *Nieuwe Courant*, *Het Nieuws van den Dag* en in Belgische bladen als *Echo du Soir*, het Antwerpse *Le Matin* en in *La Nation Belge* werd de discussie nog eens dunnetjes overgedaan. Een zeer persoonlijk getint verslag bood de *Nieuwe Courant* van 1 augustus. 'Vóór half vijf stonden wij weer op straat. Dank zij de zomer- of vacantieagenda. Er was eigenlijk maar één punt, dat allen interesseerde: zekere benoeming. Niemand zal ooit weten wát daarover te doen geweest is, want de Raad overwoog het voor en tegen in comité-generaal. Eerst om half vier werden de deuren weer geopend, werd er gestemd... ten gunste van de Vlamingen [sic!]. "Dat had 'k nóóit gedacht", sprak de één, bot-verbaasd, zijn teleurstelling niet meester. "O, ik was er zéker van!", gnuifte een ander, die een goeien kijk op den Raad had. "De Vlaamsche Doctor dus tóch gekozen...". Vervolgens wordt herinnerd aan de eerder in de *NRC* gevoerde pennestrijd en hoewel men niet zo ver wil gaan als de redactie van die krant - De Vreeses politieke rol in België en de angst dat met hem de politiek haar intrede zou doen in de bibliotheek zijn volgens de *Nieuwe Courant* niet ter zake -,